

Utbildningsdepartementet
u.remissvar@regeringskansliet.se

Tid för undervisningsuppdraget – åtgärder för god undervisning och läraryrkenas attraktivitet (SOU 2025:26)

Sammanfattning

SPSM **tillstyrker** förslagen i kapitel 6 om minskade krav på den undervisningsnära dokumentationen, men ser behov av justering i förslaget till ändring av 3 kap. 3 § skollagen. SPSM väljer att inte ta ställning till bedömningen om extra anpassningar, då den frågan behandlas i det remitterade betänkandet *Förbättrat stöd i skolan* (SOU 2025:44).

SPSM **tillstyrker** förslagen om att tydliggöra personalens ansvar (7.4.1) och begränsning av anmälnings, utrednings- och åtgärdsskyldigheten (7.4.2) men **avstyrker** förslaget om att ändra kravet om samband med verksamheten (7.4.3).

SPSM kan se fördelar med att reglera förskollärare och lärares undervisningsuppdrag, men utifrån SPSM:S roll som huvudman för specialskolan anser myndigheten att detta med fördel görs inom ramen för överenskommelser mellan arbetsmarknadens parter, då det bedöms skapa bättre förutsättningar för anpassningar kopplat till lokala och verksamhetsspecifika behov. SPSM **avstyrker** förslagen om reglering av undervisningstid (8.2.3 och 8.2.4). Om regeringen väljer att gå vidare med förslagen om reglering av undervisningstiden så ser SPSM att fler aspekter behöver analyseras ytterligare, exempelvis utifrån specialskolans förutsättningar. SPSM **tillstyrker** samtidigt bland annat förslaget om att förtydliga rektorns ansvar för förskollärares och lärares undervisningsuppdrag (8.3).

SPSM **tillstyrker** utredningens förslag om uppföljning och utvärdering av förslagen (kapitel 9).

SPSM ser med fördel att ikraftträdandet av förordningen om omfattningen av tiden för lärares och förskollärares undervisningsuppdrag samordnas med andra pågående större skolreformer för att underlätta implementeringen.

Synpunkter på utredningens bedömningar och förslag

6.3.1 Förslag om att informera vid tillfällena som bestäms av förskolan, fritidshemmet och skolan

SPSM tillstyrker förslaget i huvudsak, men är tveksam till delar av förslagets nuvarande utformning.

Det är bra att lärares möjlighet att styra över sin tid stärks, så att fokus kan läggas på att planera, genomföra och följa upp en god undervisning för alla elever. SPSM instämmer att det som utgångspunkt bör vara skolan som bestämmer när information ska lämnas, och har därför inga synpunkter avseende att begreppet *fortlöpande* tas bort, och inte heller att läroplanen ses över i vissa delar, för att tydliggöra att skolan styr när information ska lämnas. Samtidigt behöver förvaltningslagens krav om en myndighets service och tillgänglighet (6-7 §§) beaktas för skolor med offentlig huvudman.

SPSM är tveksam till om ”vid tillfällena som bestäms av skolan” återspeglar det som lyfts i betänkandet angående att särskilda behov kan finnas avseende vissa elever (s. 275). För elever med funktionsnedsättning och elever i behov av stöd kan en tätare kontakt mellan hem och skola vara nödvändig. Skolpersonalen kan omgående behöva informera vårdnadshavare, på grund av elevens mående, stödbehov, utsatthet för kränkande behandling och så vidare. Dessa informationsbehov skulle exempelvis kunna komma till uttryck genom följande tillägg i 3 kap. 3 § skollagen (kursiverat): ...vid tillfällena som bestäms av förskolan, fritidshemmet eller skolan *samt när skolpersonalen bedömer att elevens skolsituation kräver det...* Det skulle enligt SPSM bättre fånga upp de elever där skolan behöver ta hänsyn till att det finns ett större behov av informationsöverföring. Det skulle också motverka de risker som kan uppstå genom övriga förslag som begränsar tillfällena då vårdnadshavare har rätt till information.

SPSM ställer sig också tveksam till att i regleringen ange att tillfällena ”bestäms av förskolan, fritidshemmet respektive skolan”, mot bakgrund av att skolan inte är en beslutsnivå. Om det är rektor efter samråd med lärare som ska ”bestämma” (se s. 275), bör det framgå av bestämmelsen att rektor *beslutar*, eftersom det mot bakgrund av motiven framstår som att det är ett beslutsmandat för rektor som utredningen avser.

6.3.2 Förslag om att informera om studieresultat, framgångar och utvecklingsbehov

SPSM tillstyrker förslaget.

Att ta bort formuleringar som *med utgångspunkt i föräldrarnas önskemål fortlöpande* ger utrymme för lärares professionella bedömning om när och i vilken omfattning elev och hem behöver informeras om studieresultat och utvecklingsbehov. Det kan i sin tur stärka lärares möjlighet att styra över sin tid, så att fokus kan läggas på att forma en god undervisning för alla elever.

Kommunikationen mellan hem och skola är dubbelriktad och vårdnadshavare kan ha kunskaper och erfarenheter att bidra med för att stödja barnets utveckling och lärande. På samma sätt kan vårdnadshavare behöva ta del av information från skolan för att kunna stödja barnet eller eleven. För elever med funktionsnedsättning och elever som av andra skäl möter svårigheter kan en tätare kontakt mellan hem och skola vara nödvändig. Som lyfts i betänkandet kan dessa tätare kontakter bestämmas i dialog med elev och vårdnadshavare. Ett tillägg i linje med det som föreslås av myndigheten under avsnitt 6.3.1 bedöms enligt myndigheten vara ett sätt att omhänderta skolans skyldigheter i de situationer där det finns ytterligare behov av dialog.

6.3.3 Förslag om samtal om barnets utveckling i förskolan

SPSM tillstyrker förslaget.

6.3.4 Bedömning om uppdrag om riktlinjer för ändamålsenlig undervisningsnära dokumentation

SPSM ser positivt på stöd till lärare för ändamålsenlig undervisningsdokumentation, men det är otydligt vad som avses i betänkandet med ”riktlinjer”. Vilken typ av stödjande material som ska tas fram bör vara upp till Skolverket att avgöra.

6.4.1 Förslag om att minska antalet utvecklingssamtal till minst ett per läsår

SPSM tillstyrker förslaget, med en kommentar.

Förslaget kan bidra till att skolan inte behöver lägga resurser i form av tid, dokumentation och samordning på utvecklingssamtal, där det inte behövs. Ett år mellan samtal kan samtidigt vara en mycket lång tid om det finns särskilda behov eller svårigheter gällande elevens utveckling och lärande.

Det kan handla om konsekvenser av funktionsnedsättningar, elevens sociala situation eller annat som behöver diskuteras. Det behöver vidare finnas möjlighet till uppföljning av stödinsatser i dialog med elev och vårdnadshavare. För vissa elever kan det därför vara nödvändigt med mer än ett utvecklingssamtal under ett år, även om annan kommunikation kan ersätta vissa behov av samverkan mellan utvecklingssamtal. Om informationen i individuella utvecklingsplanen på ett tydligare sätt begränsas till kunskapsuppdraget (se förslag 6.5.1) finns vidare en risk att övrig information kan hamna mellan stolarna. Det behöver därför vara tydligt för lärare och vårdnadshavare att utvecklingssamtalet kan röra andra delar än elevens kunskapsutveckling.

Ett förtydligande om att information även ska lämnas när *skolpersonalen bedömer att elevens skolsituation kräver det*, såsom myndigheten föreslår ovan (6.3.1), skulle kunna motverka risken för att förslaget leder till att informationsöverföring inte sker i de fall det finns behov av tätare kontakt.

6.5.1 Förslag om att förtydliga syftet med de skriftliga utvecklingsplanerna

SPSM tillstyrker förslaget.

SPSM ser positivt på att den skriftliga utvecklingsplanen fokuserar på elevens kunskapsutveckling. Det finns idag risk för att känslig information nedtecknas och att omdömen på ett olämpligt sätt kommenterar elevens egenskaper i delen om elevens utveckling i övrigt. Samtidigt är det viktigt att det finns utrymme för elev, vårdnadshavare och skola att prata om elevens sociala utveckling och skoltrivsel, och att dessa frågor fångas upp vid utvecklingssamtalen, även om de inte finns i den skriftliga kunskapsutvecklingsplanen.

6.6.1 Bedömning om att ta bort regleringen av ”extra anpassningar”

SPSM väljer att inte ta ställning till denna bedömning, då denna fråga behandlas i det remitterade betänkandet *Förbättrat stöd i skolan* (SOU 2025:44). Myndigheten vill i detta sammanhang dock kommentera några av de saker som framförs i betänkandet i samband med bedömningen.

Utredningen ger i betänkandet som exempel på ”Stödinsatser som går utöver ordinarie undervisning, och som kräver ytterligare resurser för sitt genomförande” bland annat ”igångsättande av särskilda analoga eller digitala hjälpmedel” och ”användande av särskilda analoga eller digitala

läromedel”. Utredningen anger att ”För att dessa stödinsatser ska kunna genomföras framgångsrikt behöver ytterligare lärarstöd eller specialpedagogiskt stöd sättas in i en högre utsträckning än vad som sker i dag.” SPSM menar att dessa exempel kan bli missvisande. För utprovning av särskilda hjälpmedel eller läromedel kan enligt SPSM involvering av specialpedagogisk kompetens vara nödvändig. SPSM menar dock att det i normalfallet bör ingå i lärarens uppdrag och ansvar att i den dagliga undervisningen vid behov stödja eleven vid användningen. Om eleven behöver omfattande stöd i användning av hjälpmedel eller läromedel inom ramen för undervisningen kan det vara en uppgift för exempelvis en elevassistent eller annan lärarstödande personal.

SPSM instämmer i det som framförs i betänkandet om att stödinsatser bör beslutas och genomföras efter samverkan mellan olika yrkeskategorier, utifrån ett tvärprofessionellt arbetssätt och ett holistiskt perspektiv på elever, inte minst elever med funktionsnedsättning. Detta är en viktig utgångspunkt, för att skolan ska kunna besluta om rätt stödinsatser för en elev, och för att lärare inte ska lämnas ensamma med uppgifter som handlar om bedömning av stödinsatser, där exempelvis specialpedagogisk kompetens kan vara nödvändig. SPSM ser positivt på att utredningen landat i att inte föreslå en åtgärdsstrappa med tre steg, där olika yrkesroller har tydligt uppdelat ansvar. (s.306).

6.7 Förslag om att användningen av digitala system och verktyg i skolväsendet ska utredas

SPSM tillstyrker förslagen.

Punkterna två och tre behöver även omfatta skolformer med statliga skolhuvudmän, vilket förbises i förslaget. Systemen behöver kunna hantera respektive skolforms behov och förutsättningar. Specialskolan har exempelvis särskilda bestämmelser i styrdokumentet om betygsdokument, årskurser och ämnen, och genomför nationella prov i andra årskurser än grundskolan. I dagsläget behöver system som fungerar för grundskolan omarbetas för att fungera för specialskolan, vilket kräver både ekonomiska och personella resurser.

7.4.1 Personalens ansvar för att uppmärksamma och hantera kränkande behandling ska tydliggöras

SPSM tillstyrker förslaget.

Skolpersonalen har ett viktigt uppdrag i att uppmärksamma och agera när elever utsätts för kränkningar. Det är en del av att värna och förmedla skolans värdegrund, och bidrar samtidigt till att värna skolsituationen och trivsel för de elever som utsätts för kränkande behandling. Att detta ansvar tydliggörs är enligt SPSM positivt. Även om begreppet ”utreda” försvinner bör ”agera” enligt SPSM vanligen innefatta att prata med eleverna om vad som har hänt, då det kan bidra till att situationen blir löst och utagerad. Samtal med en elev kan också vara viktigt för att skolan ska få information om en mer komplex situation där en elev blir utsatt för upprepade kränkningar.

SPSM instämmer i utredningens uppfattning att *ingripa* är ett olämpligt ord i sammanhanget. SPSM delar också bedömningen att det inte är lämpligt att införa en skyldighet för skolpersonal att ingripa fysiskt (s.368). En sådan skyldighet kan vara särskilt problematisk för elever med funktionsnedsättning, både på grund av att det kan uppstå situationer där skolpersonalen misstolkar situationen och på grund av att ett fysiskt ingripande kan eskalera en situation där en elev har ett utåtagerande beteende.

7.4.2 Anmälnings- utrednings- och åtgärdsskyldigheten ska begränsas till sådan kränkande behandling som är allvarlig eller upprepad

SPSM tillstyrker förslaget.

Som utredningen pekar på har det i flera utredningar och rapporter konstaterats att nuvarande reglering inte är ändamålsenlig och att exempelvis anmälnings- och utredningsskyldigheten tolkas på olika sätt. Förslaget kan resultera i minskad dokumentation till förmån för arbetet med att förebygga, främja och agera i situationer där det behövs. Trygghet och studiero är centralt för lärande och välbefinnande och det går enligt SPSM inte att separera detta från undervisningen. Det förebyggande arbetet med normer, värden, delaktighet och trygghet är en förutsättning för elevers lärande. Om skolan skapar trygga lärmiljöer så minskar antalet kränkningar. Samtidigt finns det idag en trängsel av olika uppgifter i skolan, varför det

finns en risk att tiden som "blir över" läggs på annat än det främjande och förebyggande arbetet.

Samtidigt finns med en längre tid innan anmälan en risk att information misstolkas och att hela bilden inte kommer fram. Elever med funktionsnedsättning som har svårigheter med kommunikation kan vara i en särskilt utsatt situation. Exempelvis kan elever med språkstörning, intellektuell funktionsnedsättning eller selektiv mutism ha svårigheter att beskriva, ta initiativ till kontakt eller tolka en situation. Det ställer krav på skolan att vara lyhörd utifrån elevernas förutsättningar. SPSM vill därför framhålla vikten av att skolans personal inom ramen för att "uppmärksamma och agera" pratar med eleverna och är lyhörda utifrån elevernas förutsättningar och behov.

7.4.3 Kravet på samband med verksamheten ändras till i verksamheten

SPSM avstyrker förslaget.

Det är enligt SPSM svårt att separera det som händer mellan elever under deras tid i skolan och elevernas fritid på ett sådant sätt att skolans ansvar begränsas till enbart det som sker i verksamheten. Det gäller i synnerhet elevernas tillvaro med sina skolkamrater i sociala medier. Elever med funktionsnedsättning kan ha svårt med det sociala samspelet som gör detta särskilt utmanande. En elev som utsätts för kränkande behandling på fritiden av andra elever kan ta med sig känslor av utsatthet till skolan. Elever kan också som ha vårdnadshavare som inte vet hur de kan stötta sitt barn med exempelvis sociala medier. Om elevens utsatthet för kränkningar från andra elever i skolan på fritiden påverkar elevens skolsituation bör skolan enligt SPSM ha ett ansvar att agera, oavsett var kränkningarna sker. *I samband med verksamheten* innebär inte ett gränslöst ansvar, eller att skolan därmed tar över vårdnadshavares ansvar för tillsyn och uppfostran. Mot bakgrund av förslaget i 7.4.2 om en begränsning av anmälnings- utrednings- och åtgärdsskyldigheten torde motiven för detta förslag inte vara lika starka, eftersom skyldigheterna enbart omfattar allvarligare händelser och upprepade kränkningar.

7.5.2 Möjligheten att samordna det regelverk som styr arbetet mot kränkande behandling och det som styr arbetet mot diskriminering behöver utredas vidare

SPSM instämmer i att regelverken bör samordnas.

Övergripande synpunkter på förslagen i kapitel 8. Ramar för undervisningsuppdraget

SPSM delar utredningens slutsats att det är en central förutsättning för kvalitet i undervisningen att förskollärare och lärare ges rimlig tid för att planera, genomföra och följa upp undervisningen samt bygga relationer med barn och elever. Reglering av undervisningsuppdraget kan sannolikt innebära att lägstanivån avseende förskollärare och lärares förutsättningar höjs, vilket vore positivt och kan bidra till att höja kvaliteten i undervisningen. Detta behöver dock ställas i relation till andra värden, inte minst barn och elevers möjligheter att överhuvudtaget få undervisning av utbildad och behörig personal, som riskerar påverkas negativt om lärarnas undervisningstid minskar och tillräckliga åtgärder inte samtidigt vidtas för att säkerställa tillgången på behöriga lärare. Det finns enligt SPSM också en överhängande risk att elevgrupperna blir större om inte tillräckliga resurser tillförs.

SPSM har inga principiella invändningar mot ytterligare reglering av undervisningsuppdraget. Som skolhuvudman ser myndigheten dock att frågor som rör undervisningstiden med fördel regleras i kollektivavtal. Utifrån uppdraget som skolhuvudman för specialskolorna har SPSM flera generella synpunkter på förslagen:

- Det finns principiella nackdelar med att på förordningsnivå reglera villkorsfrågor som normalt regleras i kollektivavtal på svensk arbetsmarknad. En viktig fördel med överenskommelser mellan arbetsmarknadens parter är, ur SPSM:s perspektiv, att de i högre utsträckning möjliggör anpassningar utifrån lokala behov och verksamhetsspecifika behov. Specialskolan är en egen skolform, med egna timplaner, som i flera avseenden har andra personalbehov än grundskolan. SPSM bedömer att utredningens förslag riskerar att i lägre utsträckning än partsöverenskommelser möta de behov som kan finnas på huvudmanna- och skolenhetsnivå, särskilt inom specialskolan (se vidare resonemang nedan samt under respektive förslag).
- SPSM anser att utredningen inte tillräckligt underbygger utgångspunkten att utifrån det faktum att elevernas undervisningstid är reglerad så bör också lärarnas undervisningstid vara det. SPSM

anser att det är oklart hur utredningen gör den kopplingen och vilka konsekvenser det får på förslagen. Exempelvis så är elevernas reglerade undervisningstid inte densamma i specialskolan som i grundskolan. Vidare är den avtalade arbetstiden, och ytterst den lagstiftade normalarbetstiden, inte nödvändigtvis statisk, och för SPSM framstår det som underligt om exempelvis förändringar i arbetstidsmättet skulle ha direkt inverkan på respektive skolforms timplan. SPSM menar att utredningen inte på ett övertygande vis visar att det är just ett tak för undervisningstiden som bör regleras för att förbättra lärares arbetssituation, och ytterst kvaliteten i undervisningen

- SPSM saknar resonemang i utredningen kring att antalet lärare som undervisar i en och samma undervisningsgrupp kan variera, exempelvis med så kallat "två-" eller "flerlärarsystem". I specialskolan är denna typ av undervisnings- och tjänstefördelningsupplägg vanliga. Innan regeringen går vidare med förslagen bör konsekvenserna kopplat till dessa frågor utredas närmare.

8.2.1 Förslag om att lärares och förskollärares undervisningsuppdrag regleras

SPSM varken tillstyrker eller avstyrker förslaget, men vill lämna följande synpunkter.

Som utredningen lyfter (s. 423) behöver barn och elevers eventuella funktionsnedsättningar vara en av de förutsättningar som utgör en utgångspunkt i planering och uppföljning av undervisningen. SPSM vill särskilt understryka att goda relationer mellan lärare och elever är en viktig förutsättning för lärande och inte bör betraktas som en verksamhet vid sidan om undervisningen. Det är enligt SPSM positivt att utredningen valt att "inte alltför snävt isolera undervisningen från ett gemensamt ansvar för utbildningen" (s. 430).

8.2.2 Tiden för lärares undervisningsuppdrag ska viktas med hänsyn till olika förutsättningar

SPSM varken tillstyrker eller avstyrker förslaget, men vill lämna följande synpunkter.

SPSM menar, vilket lyfts ovan i yttrandet, att det finns nackdelar med att reglera denna typ av frågor på förordningsnivå, då det sannolikt blir svårare

att fånga och ta hänsyn till lokala- och verksamhetsspecifika behov. Om regeringen väljer att gå vidare med förslagen avseende reglering av undervisningsuppdraget så anser SPSM dock att det är positivt att utredningen föreslår att bland annat särskilt stöd ska vägas in som en faktor vid bedömningen. Det är också positivt att utredningen lyfter integrerade undervisningsgrupper som en faktor som bör vägas in (s. 433). SPSM saknar dock, som lyfts ovan, resonemang kring antalet lärare som undervisar i en och samma undervisningsgrupp, så kallat ”två-” eller ”flerlärarsystem”. I specialskolan är denna typ av undervisnings- och tjänstefördelningsupplägg vanliga. SPSM menar att detta kan vara en viktig faktor i bedömningen som bör tas om hand, då behovet av tid till för- och efterarbete kopplat till undervisningen ofta bedöms vara mindre för den enskilde läraren när två delar på uppdraget för samma elevgrupp. SPSM:s menar att med denna faktor i beaktande är förslaget om tak för lågt. (Se synpunkter under 8.2.3 och 8.2.4)

SPSM anser vidare att det är oklart hur utredningen kommer fram till flera slutsatser, exempelvis att större undervisningsgrupper tydligt kommer motverkas av föreslagen reglering (s. 432) och att ”den högsta nivån i intervallet mycket sällan kommer utgöra en högsta omfattning för samtliga lärare på en skola” (s. 433).

8.2.3 Förslag om högsta omfattning av lärares undervisningstid

SPSM avstyrker förslaget, utifrån vad som lyfts tidigare i yttrandet och med följande kommentar.

SPSM menar att utredningen inte tydligt visar att det är själva undervisningstiden som bör regleras, utan det som framkommer är framförallt, enligt SPSM, att lärare behöver ges bättre förutsättningar att bedriva för- och efterarbete inom undervisningsuppdraget. Det som är önskvärt att uppnå är alltså rimliga proportioner mellan tid som läggs på att undervisa elever och tid till för- och efterarbetet kopplat till undervisningen, det vill säga förbättrade förutsättningar för lärare att genomföra uppdraget med god kvalitet. Regleras detta förhållande (8.2.4) så regleras i praktiken också undervisningstiden i förhållande till avtalad arbetstid och behov av andra arbetsuppgifter utanför undervisningsuppdraget. Utifrån specialskolans perspektiv, som är en personalintensiv skolform med egen timplan, anser SPSM att det vore mer ändamålsenligt att författningsreglera tid till för- och efterarbete, för att säkra kvaliteten i undervisningen. Det

möjliggör en större flexibilitet och att andra personalkategorier kan avlasta lärare från sådant som inte ryms inom undervisningsuppdraget.

SPSM är vidare tveksam till att den högsta omfattning av undervisningstid som föreslås uttrycks som ett intervall. Det är positivt att lärares undervisningstid kan ligga under taket och SPSM ser också risker med att ett fast tak uppfattas som ett golv, men det finns samtidigt en risk att ett intervall tolkas som ett spann av ”undervisningsskyldighet”, och därmed också blir ett golv. SPSM uppfattar dock inte att detta är utredningens intention, men saknar djupare resonemang kring nackdelarna med att reglera ett intervall.

8.2.4 Förslag om tid för planering och uppföljning av undervisningen

SPSM avstyrker förslaget, utifrån vad som lyfts tidigare i yttrandet och följande kommentar.

Som framgår ovan (8.2.3) så bedömer SPSM att det är mer ändamålsenligt att reglera lärares tid för planering och uppföljning av undervisning. Utifrån SPSM:s erfarenhet är dock grundförhållandet 1:1 högt satt utifrån de skiftande behov och varierande organisering av verksamheten som kan finnas. I specialskolan finns mindre grupper och behov av att bemanna en undervisningsgrupp med flera lärare. När flera lärare undervisar i samma grupp, kan varje lärare behöva mindre tid till för och efterarbete och kan således ha utrymme för mer undervisningstid med elever. Det bör därför finnas en flexibilitet med möjlighet att lägga ut mindre tid till för och efterarbete än faktor 1:1.

8.2.7 Förslag om minsta tid för planering och uppföljning för lärare i fritidshem

SPSM är tveksamma till förslaget.

I grunden anser SPSM, som lyfts tidigare i yttrandet, att dessa frågor med fördel bör lösas avtalsvägen. SPSM är därför tveksam till förslaget, men menar samtidigt att den form av regleringen som föreslås är mindre problematiskt än 8.2.3 och 8.2.4 och att behovet av en reglering på fritidshemmets område sannolikt är större. Att lärare i fritidshem får en garanterad minskad tid för planering och uppföljning skulle troligtvis skapa väsentligt bättre förutsättningar för höjd kvalitet i många verksamheter.

Om regeringen går vidare med utredningens förslag så vill SPSM påpeka att det skulle få ekonomiska konsekvenser för många huvudmän, inklusive SPSM. Mindre tid i elevgrupp för lärare i specialskolans fritidshem innebär kostnader. För skolenheter som har ett fåtal elever i fritidshem kan det bli mycket planeringstid i förhållande till elevvolymen. Det kan också bli svårt att nå upp till 5 timmars reglerad planeringstid vid perioder med hög frånvaro, och det kan därför finnas behov av flexibilitet. En lägre reglering om minsta tid, exempelvis 3 eller 4 timmar, skulle kunna bidra till att höja lägstanivån, samtidigt som konsekvenserna också blir mindre.

8.3 Förslag om att förtydliga rektorns ansvar för förskollärares och lärares undervisningsuppdrag

SPSM tillstyrker förslaget.

Det är rimligt att det är rektor som ansvarar för detta utifrån rektors ansvar över skolans inre organisation.

8.4 Bedömning om att undervisningsuppdraget förutsätter andra viktiga roller och kringfunktioner

SPSM delar utredningens bedömning.

SPSM vill samtidigt betona att elevers tillgång till lärare utanför undervisningstiden, och lärares elevsociala uppgifter är viktiga. Det finns som utredningen konstaterar inte en skarp gräns mellan undervisningsuppdraget och elevsociala uppgifter (s. 542). Även om andra funktioner är viktiga i det elevsociala arbetet, såsom elevhälsans professioner och andra kringfunktioner kan de inte ersätta en lärares relationella roll fullt ut.

8.5 Huvudmän och rektorer ska ges stöd i att skapa förutsättningar för undervisningsuppdraget

SPSM tillstyrker förslaget med en kommentar.

Uppdraget bör genomföras i samråd med SPSM, för att säkerställa att behov hos elever med funktionsnedsättning synliggörs och att behov beskrivs utifrån konsekvenser av funktionsnedsättningar.

8.6 Bedömning om att förtydliga huvudmannens ansvar för att skapa förutsättningar för rektorn

SPSM delar utredningens bedömning.

9. Uppföljning och utvärdering av utredningens förslag

SPSM tillstyrker förslaget.

10. Ikraftträdande

Förordningen om omfattningen av tiden för lärares och förskollärares undervisningsuppdrag föreslås träda i kraft den 1 juli 2027. SPSM ser med fördel att reformen samordnas med andra pågående större skolreformer för att underlätta implementeringen. Om regeringen går vidare med förslag om nya läroplaner och ett reformerat betygssystem förespråkar SPSM att förordningen börjar tillämpas först då de nya läroplanerna föreslås träda i kraft, 1 juli 2028.

11.9.3 Konsekvenser för Specialpedagogiska skolmyndigheten

SPSM delar inte utredningens bedömning att förslagen om reglerad undervisningstid inte kommer innebära ökade kostnader för myndigheten. Om regeringen väljer att gå vidare med förslagen avser myndigheten inkomma med en kostnadsberäkning avseende förslagets ekonomiska effekter.

I detta ärende har juristen Rebecka Pomeroy varit föredragande. I den slutliga handläggningen har även chefsjurist Ulrika Ehlin, enhetschef Nina Karnehed och sakkunnig Petter Ådahl deltagit.

För Specialpedagogiska skolmyndigheten

Aurora Lindberg
Generaldirektör